

خوان سوم جنگ با امراض

حالا که جنگ با اجسام مردگان را تمام کردیم و به پیروزی قطعی نزدیک شدیم خوب است کاری کنیم که بیمار نشویم و امراضی که در بدن ما هستند ازما دور شوند. اگر شما غذای لذیذ و خوشگوار را از روی میل و رغبت و به موقع بخورید و در خوردن هیچ غذایی افراط ننمایید و به این وسیله خود را قوی کرده سر بازان مدافع بدن را تقویت نموده به سلاحهای ضد امراض مجهز سازید، من به شما مژده می‌دهم که هیچگاه مريض نخواهید شد زیرا شما به فلزات و ترکیبات موجود در خوراکیها احتیاج مبرم دارید و با کمک این اسلحه بدن شما دشمنان حقیقی شما را که امراض هستند از بین می‌برند.

شما روزی یک سبب میل نمایید تا طبیب به خانه شمارا ه پیدا نکند. روزی یک قاشق چایخوری آب دریا بخورید تا هیچگاه مريض نشوید.

روزی یک هویج خام گاز بزنید تا به کمک آن لوزالمعده خود را قوی کرده به بیماری قند و سوه هاضمه دچار نشوید. همه روزه بطور صبحانه یک میوه بخورید تا از منافع سرشار آن بهره مند شوید.

با هر لقمه غذای پخته یک پرسزی یا کمی میوه خام توأم سازید یاروی غذای خود آب لیمو بریزید تا غذای شما زندگ شود.

مقاومت بدن را در مقابل امراض زیاد کنید

مس مقاومت بدن را در مقابل امراض زیاد می‌کند. خیال نکنید که شما می‌توانید ظروف مسی آشپزخانه را میل نمایید بلکه باید غذایی بخورید که در آن مس زندگ به مقدار کم وجود

داشته باشد.

مس آشپزخانه خاصیت سمی دارد و دشمن ویتامین ث می‌باشد، اما مس گیاهی که زنده است جلو سرطان را می‌گیرد و شما را علیه امراض تقویت می‌نماید.

سبز یهای مخصوصاً کاهو و کاسنی دارای مقداری مس هستند. مغز گرد و نیز مقداری مس دارد.

منیزیم نیز مقاومت نسوج بدن را در مقابل امراض مخصوصاً سرطان زیاد می‌کند و از این رو خوردن سبز یهای سبز توصیه شده است.

در بین سبز یهای تره و اسفناج دارای مقدار زیادی منیزیم می‌باشند. وقتی اسفناج را زیاد حرارت می‌دهیم و همچنین موقعی که اسفناج را پخته و آب آنرا دور می‌ریزیم یک گوهر گرانبهای را که ضد سرطان می‌باشد از دست می‌دهیم. از طرف دیگر اسفناج خام به مزاج ما نمی‌سازد. روی این اصل خود ردن آب اسفناج توصیه می‌شود.

والک نیز مقداری زیاد منیزی دارد، اخیراً آنرا به سالاد اضافه می‌کنند و از منافع آن استفاده می‌کنند.

تره بومی ایران

یکی از نعمتهای سرزمین ایران که در اروپا دیده نمی‌شود تره است که می‌توان آن را پخته و نیخته خورد.

تره بومی ایران مقدار زیادی ویتامین ث دارد، هر کیلو تره دارای درحدود ۵۷۰ میلی گرم ویتامین ث می‌باشد.

بیهتر از برگ زنبق و نسترن وحشی

علماء و دانشمندان معتقدند که نسترن وحشی و برگ زنبق از سایر برگها و سبزیها و میوه‌ها بیشتر ویتامین ث دارد ولی امتحانات و تجربیات اینجانب یک چشمۀ سوم به آنها افزوده و آن ترۀ بومی ایران است که می‌توان از آن ویتامین ث به مقدار بسیار زیاد استخراج کرد و به جای ویتامینهای مصنوعی بی‌فایده به کار برد. از طرف دیگر ترۀ بومی ایران دارای کلسیم بسیار زیادی است که نظیر آن در سایر سبزیها دیده نمی‌شود.

سومین اثر نیکوی ترۀ بومی ایران منیزیم است که در آن بسیار می‌باشد. حسن ترۀ نسبت به منافع دیگر منیزیم آن است که می‌توان آنرا خام خورد.

میکروب‌های موذی

چند دسته میکروب‌های موذی در معدۀ شما زندگانی می‌کنند و عده‌ای از دانشمندان پیری را نتیجه اعمال اینها می‌دانند و معتقدند سومی که این میکروب‌های روده‌ای از خود ترشح می‌کنند شخص را علیل و ناتوان کرده، مزاج آنها را ییس نموده و به سوء‌هاضمه دچار می‌سازند.

پزشکان قدیم معمولاً با تنقیۀ گل خطمی به جنگ میکروب‌ها می‌رفتند و نتایج خوبی می‌گرفتند ولی امروزه عده‌ای معتقدند که میکروب‌های مفید ماست بهترین وسیله برای مبارزه با این میکروب‌ها می‌باشند.

گل سرخ

گل سرخ نیز از وسائل مبارزه با این میکروب‌ها است. ما

ایرانیان عادت داریم که گل سرخ را فقط در آبدوغ خبار بربریم ولی همیشه آبدوغ خبار نیست.

شخصی که دو سال پیش در تهران در سن صد و چهل و دو سالگی مرد عادت داشت با غذا دوغ می خورد و در آن کمی گل سرخ می ریخت. هنگامی که گل سرخ تازه وجود داشت از برگهای تازه استفاده می کرد و در ماههای بعد برگ خشک آن را به کار می برد.

با گل سرخ و عسل مر بایی می پزند که گل قند نامیده می شود. این مر با ملین بسیار خوبی است و معده و خون را تصفیه می کند.

من به شما توصیه می کنم که گاهگاهی مقداری گل سرخ به سالاد خود اضافه کنید و از منافع سرشار آن بهره مند شوید.

انواع آویشن و کاکوتی

برای ازین بردن میکر بهای معده و روده ها ایرانیان از قدیم آویشن و کاکوتی را در ماست و دوغ ریخته می خورند.

بادیان و ایسون نیز که از سبزیهای معطر می باشند اخیراً مورد استفاده قرار گرفته و در ضد عفونی کردن روده ها کمک بزرگی می کنند.

انواع سیر و پیاز

انواع سیر و پیاز و تره نیز در ضد عفونی کردن معده و روده ها مؤثر می باشند و میکر بهای روده ای را از بین می برند.

سر بالایی تمام شد

اکنون که از این خوان بزرگ رد شدید تقریباً سر بالایی

راه تمام شده و حالا برسقه هستید و می‌توانید چشم انداز بقیه راه را ببینید، خوب نگاه کنید و ببینید که:

خرابی غدد علت پیری است

عده‌ای می‌گویند وقتی شخص پیر می‌شود که گلو بو لهای خون او پیر شوند.

دسته‌ای دیگر معتقدند که وقتی شخص پیر می‌گردد که نیروی کهر باشی خونش کم گردد.

یکی از دانشمندان پیدا شدن میکریهای متغیر را در معده علت اصلی پیری می‌داند.

عده‌ای خشکی مزاج و یبوست را منشاء پیری شمرده‌اند.

پزشکان قدیم ایران پیری را علامت سردی مزاج می‌دانستند.

یک دانشمند فرانسوی علت پیری را فرسودگی بافت‌های بدن می‌داند.

پس از پیدایش علم غدد شناسی عده‌ای از دانشمندان این فن، پیری را نتیجه از کارافتادن یا کار نکردن غدد می‌دانند. عده‌ای هم پیری را نتیجه تمام علل فوق دانسته می‌گویند پیری با خرابی معده، فرسودگی نسوج، کم شدن نیروی کهر باشی خون، ضعف غدد و تبلی گلو بو لهای خون بستگی دارد.

عقیده من

من هم تمام علل نامبرده را عامل پیری می‌دانم ولی معتقدم و به شما با دلائل کافی ثابت خواهم کرد که تمام این ابتلائات با خرابی غدد بستگی دارد.

نه تنها پیری بلکه تمام امراض اعم از آنها بی که میکرب

دارند یا ندارند، آنها بی که به سوه تغذیه مربوط می باشند، بیماریها بی که علل روحی برای آنها قائل هستند همه و همه یک عامل اصلی دارند و آن خرابی غدد است. شادکامی و خوشحالی، کج خلقی، اختلال در گردش خون، امراض جلدی، سرد شدن دست و پا، عرق کردن کف دستها، امراض روحی و عصبی، کم خونی، زیادی چربی پوست و مو، کمی آن، ضعف مزاج، سستی عضلات، بی خوابی، ترش کردن غذا، ریختن مو و سفید شدن آن نتیجه خرابی غدد است.

خلاصه آنچه خوبی و بدی در اشخاص می بینیم نتیجه کار غدد آنها است و پیری هم علتی جز خرابی غدد ندارد.

خرابی غدد نتیجه کمبودی است

غدد عوامل ساختمانی بدن ما هستند و به مصالح ساختمانی احتیاج دارند. هنگامی که شما غذای خوب و سالم و کامل می خورید و مصالح مورد نیاز آنها را چه فلزات و چه ویتامینها و چه هورمونها و چه مواد سفیده‌ای به آنها می رسانید غلده شما سالم می باشند ولی بر عکس وقتی سم به جای غذا می خورید و با غذاهای ضد حیاتی خود را سیر می کنید و آنچه بدن لازم دارد به او نمی رسانید غدد شما خسته شده و سرانجام از کار می افتد.

طبایع غدد

پزشکان قدیم ایران به سردی و گرمی، رطوبت و خشکی عقیده زیادی داشتند و سر منشاء تمام امراض را طبایع چهارگانه تصور کرده و برای هر خوراکی یک یا دو طبیعت مخصوص قائل بودند. طب جدید روی این افکار خط کشیده و تمام این عقاید و

تجربیات را پوچ و واهی می‌داند و با اینکه به تجربیات و امتحانات گذشته اعتماد کافی دارد باز هم به نوشته‌های آنها بذل توجهی نمی‌نماید. طب جدید می‌گوید هر بیماری علتی دارد و به سردی و گرمی و رطوبت و خشکی مربوط نیست.

عده‌ای از امراض به وسیلهٔ میکروبها سرایت می‌کنند، دسته‌ای به ویروسها مربوط می‌باشند، پاره‌ای از امراض هم نتیجهٔ سوء تغذیه و مسمومیت غذایی است. دسته‌ای هم به کمی و زیادی ترشح غدد بستگی دارند.

آیا سردی و گرمی بُكلی دروغ است؟

اگر طبایع دروغ است خوراکیها چرا در روحیات و اخلاق اشخاص مؤثرند. چرا عده‌ای از خوردن خرما، توت، انجیر، دارچین، زنجیل و امثال اینها ناراحت شده و احساس خستگی دهان و خشکی می‌کنند و یا به بیوست دچار شده و احساس سوزش و خارش می‌نمایند و با خوردن لیمو، شیرخشت، خرفه و امثال اینها معالجه می‌شوند.

چرا عده‌ای از خوردن خباز، هاست، کاهو، اسفناج و امثال اینها سست و بی‌حال شده آب دهانشان زیاد و دچار بیوست می‌گردند و با خوردن توت، انجیر و خرما معالجه می‌گردند.

طبایع چهارگانه به عقیدهٔ پزشکان قدیم

پزشکان قدیم معتقد بودند که وقتی شخص غذا می‌خورد آن غذا پس از طبخ در معده به کبد می‌رود و به چهار جزء قسمت می‌شود.

جزء اول که مایعی زرد رنگ و از سه جزء دیگر سبکتر

بوده در رو می‌ایستد به صفرا موسوم است.

جزء دوم کمی سنگینتر است و بعد از صفرا واقع می‌شود، رنگ آن قرمز است و خون نام دارد.

جزء سوم مایع لزج سفیدی است که آنرا بلغم نامند و جزء چهارم که از همه سنگینتر است و مانند گل ولای می‌ماند سودا نام دارد.

صفرا طبی سرد و خشک، خون طبی گرم و تر، سودا طبی سرد و خشک، بلغم طبی سرد و تردادرد.

از آمیزش و کمی و زیادی طبایع چهارگانه فوق جمعاً نه طبع پیدا می‌شود که عبارتند از : دموی - سوداوی - بلغمی - صفراوی سرد و خشک - سرد و تر - گرم و خشک - گرم و تر و معتدل.

اگر غلبه با خون باشد رخساره و زبان سرخ می‌گردد، دهندره و خمیازه پیدا شده دهان شیرین می‌شود و چیزهای سرخ در جلو چشم مجسم می‌گردد و حواس پنجگانه کند می‌شوند و در پوست بدن انسان جوشها و دملهایی پیدا می‌شود و خون دماغ و آمدن خون از لتهای دندان علامتی از غلبه خون است.

اگر صفرا غلبه کند

رنگ زرد می‌شود - زبان بار زرد پیدا می‌کند و طعمش تلخ می‌گردد. زبان درشت و خشک می‌گردد - بینی خشک می‌شود و شخص عطش زیاد حس می‌کند. در معده احساس سوزش می‌شود بی خوابی عارض شده و در خواب و خیال اشیاء به رنگ زرد جلوه می‌کند.

اگر غلبه با سودا باشد

چهره تیره می‌گردد - شخص لاغر می‌شود و مبتلا به مرض جوع شده و به ترس و وحشت دچار می‌گردد، تردید و دودلی و اندیشه‌های مخوف به انسان دست می‌دهد و در خواب و خیال اشیاء به رنگ سیاه جلوه گرمی شوند.

اگر بلغم غلبه کند

رنگ انسان می‌پرد و سفید می‌شود، پوست نرم و سست می‌گردد و آب دهان زیاد می‌شود . شخص کمتر تشنگی احساس می‌کند و خوابش زیاد می‌گردد و چاق می‌شود، حواس پنجگانه کند شده و آب یعنی رقیق و زیاد می‌گردد و در خواب و خیال چیزهای سفید در نظر مجسم می‌شود.

اختلاط بیگانه و ضرر دار

به عقیده پزشکان قدیم اگر کبد خوب کار نکند و خوراکیها کاملاً با اختلاط چهارگانه مستحیل نشوند آنچه ناقص می‌ماند در بدن تولید امراض می‌کند. اگر مربوط به خون باشد طبعش گرم و تر - اگر مربوط به صفر باشد طبعش گرم و خشک و اگر مربوط به سودا باشد طبعش سرد و تر می‌گردد.

علم جدید چه می‌گوید

علم جدید می‌گوید خوراکیها ترکیبات مختلفه دارند، مقداری از آنها مواد نشاسته‌ای و قندی بوده و در بدن سوخته تولید حرارت ۳۷ درجه می‌نمایند.

چریها به همین ترتیب می‌سوزند و با مواد قندی رقابت دارند.

قسمت دیگر مواد سفیده‌ای هستند که خوراک غدد و نسوج ما می‌باشند و به عضلات بدن حالت ارتجاعی می‌دهند. علاوه بر مواد فوق خوراک‌ها دارای ویتامینهای گوناگون می‌باشند که هرویتامین اثر مخصوصی دارد و با اینکه مقدارشان کم است تأثیر زیاد دارند.

این ویتامینها مختلف بوده و اثر یکدیگر را خنثی کرده و تعدیلی در زندگی ایجاد می‌نمایند.

بعد از ویتامینها – دیاستازها و آنزیمهای در مواد خوراکی وجود داشته و در بدن اثرات گوناگون دارند.

هورمونها

هورمونها نیز یکی از مواد خوراک‌ها بوده و خوراک غدد ما می‌باشند.

فلزات و املاخ

خوراک‌ها دارای املاخ معدنی هستند و هر فلزی در بدن وظیفه مخصوصی دارد.

سوم

اگر ویتامینها و آنزیمهای دیاستازها و هورمونها نباشند یا مقدارشان کافی نباشد مواد مغذی خوراک‌ها به صورت سوم در آمده بدن را علیل و ناتوان می‌سازد.

خوب دقت کنید

اگر تعصّب جدید و قدیم را گزار بگذاریم و در این موارد دقت بیشتری مبذول داریم خواهیم دید که بین گفته گذشتگان که متکی به تجربیات بوده و گفته دانشمندان عصر جدید که پای بند اصول علمی هستند رابطه‌ای وجود دارد که در اینجا می‌خواهیم به آنها مختصّری اشاره نماییم.

چند تجربه

بارها دیده و شنیده‌اید که شخصی مبتلا به مرضی شده و نزد متخصصین عالی‌مقام معالجه کرده و از مداوای آنها نتیجه‌ای نگرفته است و بعد به دستور فلان پیرزن یا فلان کولی یا یک طبیب مجاز قدیمی با خوردن یک علف یا یک جوشانده معالجه شده است.

دیگری به این مرض مبتلامی شود و همان علف یا جوشانده را به او می‌دهند و نتیجه نمی‌گیرند.

یک نفر به سوزاک مبتلا می‌شود. به عقیده عموم سوزاک می‌کربی دارد و پنی‌سیلین نا بودکننده می‌کرب می‌باشد. به او پنی‌سیلین تزریق می‌کنند فوراً معالجه می‌شود.

دیگری هم به سوزاک مبتلا می‌شود هرچه پنی‌سیلین به او تزریق می‌کنند نتیجه‌ای نمی‌دهد، می‌گویند نسبت به پنی‌سیلین مقاومت دارد.

استرپتو میسین تزریق می‌کنند آنهم نتیجه نمی‌دهد. یک داروی دیگر تزریق می‌کنند باز هم نتیجه‌ای عاید نمی‌شود، ولی همین شخص اتفاقاً با خوردن غذا یا داروی قدیمی معالجه می‌گردد.

سابقاً که پنی سپلین و داروهای ضد حیاتی میکرب نبود سوزاکها را باشستشو و داروهای مدر معالجه می کردند. یکی با یک شستشوی پر منگنات خوب می شد و دیگری نتیجه نمی گرفت. با داروهای تندتر و مؤثر تر شستشوی می دادند باز هم مؤثر نمی افتد.

یکی با خوردن چند نخود شوره قلمی معالجه می گردید و دیگری با خوردن مقادیر زیادتر منفعتی دستگیرش نمی شد.

حصبه یک مرض بومی ایران است می گویند با داروهای قدیمی بهتر علاج می شود.

یکی مبتلا می گردد و با خوردن چند کپسول کلرماپین معالجه می شود. و دیگری از معالجات جدید نتیجه‌های نمی گیرد و دربال پزشکان قدیمی می رود.

سایر امراض هم همین طور است هر مرضی دارویی دارد ولی هر دارویی تمام بیماران را معالجه نمی کند.

لیمو تمام امراض را معالجه می کند ولی تمام اشخاص با لیمو معالجه نمی شوند یکی با یک دارو معالجه می شود و دیگری پس از خوردن این دارو حالت بدتر می شود.

پزشکان کاشان عقربزده را با تزریق محلول گنه گنه معالجه می کنند در صور تیکه در کتب طبی چنین فایده‌ای برای گنه گنه ذکر نکرده اند لیکن گویند طبع نیش عقرب سرد است و گنه گنه گرم می باشد.

از این تجربیات و اختلافات و ضد و نقیضها در علم پزشکی زیاد است و ما در اینجا می خواهیم بهممه این سوالات و تجربیات جواب بگوییم و شمارا به حقیقت سردی و گرمی و امزجه گوناگون

آشنا سازیم تا در خودشناسی از تجربیات گذشتگان حد اکثر استفاده را بینمایید.

این تجربیات و این سوالات همه‌شان بک جواب عمومی و چند جواب خصوصی دارند:

جواب عمومی اینها اینست که می‌گوییم علم غدد شناسی دوران کودکی خود را می‌بیناید و تازه پیداشده است. وقتی این علم کامل شد جواب تمام این مشکلات را خواهیم داد.

آنوقت است که هر مرضی با یک دارو یا یک غذا درمان می‌شود و با سهولت تمام امراض معالجه می‌گردد.

با پیشرفت علم غدد شناسی بشر به سرحد کمال می‌رسد و تمام مصائب و بد-بختیهای خود را با خدا معالجه می‌کند.

وقتی این علم تکمیل شود تمام دارو-خانه‌ها بسته می‌گردد و خوراک‌های لذیذ جانشین داروهای تلخ و ناگوار می‌گردد. به زودی این علم پرده از روی اسرار بزرگی برمی‌دارد و بشر را سعادتمند می‌سازد.

تمام این کج خلقیها – تندیها و عصباً نیتها – همه این جنایات و کج فکریها - همه این جنونها و ابله‌ها و حماقتها معالجه می‌شوند و نبوغ بشری به درجه کمال می‌رسد.

اگر علم غدد شناسی کامل شود نقاط تاریک علم پزشکی روشن می‌شود و کلیه ابهامات بر طرف می‌گردد و دیگر در علم طب سوالی بی‌جواب نمی‌ماند و استثناهای از بین می‌رود.

مقام حقیقی علم پزشکی و دارو سازی روزی علنی می‌شود

که علم غدد شناسی تکمیل گردد.

آن روز است که مردم پزشکان و داروسازان را خدمتگزاران واقعی خود می‌شناسند و به آنها عقیله و ایمان پیدا می‌کنند و همه طبیبان عیسی نفس می‌شوند و پزشکان آدم کش از بین می‌روند. دیگر اجل طبیبدار ابله نمی‌کند، روغن بادام از قضا تولید پوست نمی‌نماید و سرکنگیین برخلاف طبع خود تولید سردی نمی‌کند.

سبب آدمی و بلغمی مزاجها

سبب آدم غده‌ای است که در زیر گلو واقع شده و از خود ترشحات مهمی دارد و یکی از مهمترین ارکان بدن ما محسوب می‌شود. کمی ترشحات آن سبب چاقی زیاد می‌شود و علائم کمی آن به شرح ذیر است:

مزه کم – ابرو کوناه – صورت پف کرده – دستها سرد و نمناک – بداخل لاق – خون سرد و عصبانی – هیجان و وحشت زیاد – پوست بدن پوسته پوسته می‌شود – شخص کودن و خرفت می‌شود رشد بدن اطفال متوقف می‌گردد.

حالا این علائم را با آنچه در چند صفحه پیش در زیادی بلغم گفتیم مقایسه نمایید خواهید دید یکی بوده و با هم فرقی ندارد.

بلغمی مزاج کسی را می‌گویند که ترویج سبب آدم او کم باشد.

زیادی ترشحات سبب آدم سوداوى مزاج

و غتنی ترشحات سبب آدم زیاد شود شخص لاغر می‌شود و

تمام ذخایر بدنش می‌سوزد، موها شفاف و کم پشت می‌شوند، مژه‌ها زیاد و ابروها پرپشت می‌گردند.

دستها باریک و خشک می‌گردند، پاها قوسی و انگشتان بهم می‌چسبند، اخلاق تند و عصبانی می‌شود و عطش فوق العاده شده و شخص احساس ناراحتی می‌کند.
این علائم را با سوداوى مزاج که در چند صفحه قبل نوشته‌یم مقایسه کنید نتیجه یکی است.

سودا و بلغم

گاهی‌گاهی خدّه سبب آدم مریض است و ترشحات آن تعادل ندارند. گاهی ترشح زیاد می‌شود و زمانی کم می‌گردد. ترکیب ترشحات نیز تغییر کرده آثار واقعی خود را نشان نمی‌دهند. علائمی ظاهر می‌شود که قدم‌آنرا غلبه سود او بلغم می‌خوانند.

این نکته را هم بدانید که کلیه غدد به فرمان سلطان عدد یعنی خود مغز می‌باشند و اگر رهبری غدد خراب شود و تنشی که از مغز به سبب آدم می‌ریزد ناقص باشد باز هم علائم فوق ظاهر می‌گردد.

دستور معالجه به روش جدید

سبب آدم به شبه فلز یا احتیاج فراوان دارد و باید این شبه فلز را از خود اکیهایی که دارای آن هستند اخذ نماید.

تره تیزک – بولاغ اوئی – توت فرنگی – ماهی و انواع صدفهای دریایی – میگو – ملخ دارای یا بوده و در سبب آدم مؤثر می‌باشد.

رشتیها

رشتیها ماهی زیاد می‌خورند. تودلیهای ماهی را می‌خورند لذا طبعشان سوداوی می‌باشد.

ضمناً رشتیها ماست – سیر – پیاز – پنیر و سایر میوه‌ها و سبزیها بی که ویتامین فراوان دارند زیاد می‌خورند و چنان‌که گفتیم ترشح سبب آدم به کمک ویتامینهای ب می‌تواند عمل کند و همین دوامر یعنی خوردن مقداری زیاد بد و ویتامینهای ب رشتیها را سوداوی مزاج کرده است.

زیادی و کمی ترشح سبب آدم

غذاها بی که بد دارند اثرشان یکسان نیست. بعضی از آنها ترشح سبب آدم را زیاد می‌کنند و دسته دیگر آنرا کم می‌نمایند. در هر حال بد در این دستگاه مؤثر است.

توت فرنگی بد دارد و درمان تأثیر و هیجان است یعنی زیادی ترشح سبب آدم را معالجه می‌کند ولی تره تیزک، شاهی، بولاغ اوئی مهیج می‌باشند و ترشح سبب آدم را زیاد می‌کند. انگور بد دارد، چاق را لاغر و لاغر را چاق می‌کند و تأثیر و هیجان را ازین می‌برد. برای اینکه انگور دستگاه سبب آدم را اصلاح می‌کند و ترشح آنرا متعادل می‌سازد.

ذکاهی به کتاب مخزن الادویه

کتاب مخزن الادویه در شرح جرجیر (شاهی – تره تیزک بولاغ اوئی) را مطالعه کنید، طبع سبزیجات را گرم و خشک می‌داند و این درست مخالف طبع بلغم است که سرد و تر می‌باشد.

این کتاب جرجیرها را مهمترین درمان بلغم می‌داند و ضمناً می‌نویسد هر کسی شب تره تیزک بخورد رگ جذامش به حرکت می‌آید . ما می‌دانیم که ید ترشحات یینی را زیاد می‌کند و رگ جذام هم درینی است. امللاح ید مانند: یلوردو پناس همچنین تره تیزک ترشح یینی را زیاد می‌نمایند.

تره تیزک را زیاد نخورید

انواع تره تیزک از سبزیهای مفید می‌باشد ولی از آنجایی که نباید در خوردن هیچ خوراکی افراط کرد در خوردن این سبزیهای مفید هم افراط جایز نیست مخصوصاً برای اشخاص لاغر و سوداوی مزاجها یعنی کسانی که ترشح سبب آدم در آنها زیاد است مخزن-الدویه زیاده روی در خوردن آن را باعث ضعف قوه یینایی می‌داند.

زیره

زیره نیز دارای هودمونی شبیه به ترشح سبب آدم بوده، ترشح این غده را زیاد و اشخاص چاق را لاغرمی نماید و بعلاوه ضد ترشح و مسکن دردهای معدی بوده، بادشکن-قاعدۀ آور و مدر است.

صفراوی مزاج

پایه این مزاج را چنانچه گفته قدم روى کبد گذاشته‌اند. کبد هم ترشحاتی دارد که در زندگانی، در رنگ پوست، در اخلاق و عادات مؤثرند.

مهترین ترشح خارجی کبسته صfra و ترشح داخلی آن

کلسترول است. چنانکه قبله در مورد کلسترول گفتیم یک ماده موئی شکل است که در خون اشخاص عادی معمولاً ۱/۷۰ گرم تا دو گرم موجود است ولی اشخاص صفراء مزاج در حال معمولی و هنگام سلامتی در حدود سه گرم کلسترول در یک لیتر خون دارند.

مزاج امریکایی و انگلیسی

مردم امریکا که بیشتر صفراء مزاج می باشند خونشان سه گرم کلسترول دارد، مطلب مهم و جالب توجهی که در اینجا به نظر می رسد این است که امریکاییها امروزه که بیشتر صفراء مزاج می باشند همان انگلیسیها دموی مزاج هستند که از جزایر بریتانیا به قاره امریکا مهاجرت کرده و مزاجشان در نتیجه عوض شدن نوع تغذیه و خوردن سرشیر فراوان و دانه‌های چرب صفراء شده است و عجیب‌تر اینکه هر دموی مزاج که چند سال در امریکا بماند و از میوه‌ها و غذاهای آنجا استفاده کند تغییر مزاج می دهد و صفراء می شود و اینجاست که باید علماء این فن کنجه‌کاوی کرده و این نکته را مورد توجه قرارداده و از روی آن مطالب مهم دیگر را کشف نمایند.

صفراء مزاج

صفراء مزاج رنگی زرد یا گندمگون دارد – زبانش بار زرد پیدا می کند و طعمش تلخ می گردد – زبانش درشت و خشک است – احساس عطش زیاد می کند و ترشح بینی اش کم است – در معده احساس سوزش می نماید به خوابی براو عارض می شود و در خواب و خیال اشیاء به نظرش زرد جلوه می کند و در عوض بینیه‌ای قوی دارد، گوشت بدنش سخت و محکم است، قیافه‌اش در

عين زردی باز است، صبر و حوصله اش زیاد است و عزمی راسخ دارد.

انگلیسیهای دموی مزاج که به امریکا مهاجرت کرده و صفو اوی شده‌اند این تغییرات در قیافه آنها دیده می‌شود؛ کاسه سوشان کمی کوچک و صورتشان دراز – استخوان صورتشان جمع می‌شود.

در اخلاق نیز تغییراتی کرده‌اند چنانکه تکبر و خودخواهی انگلیسی را کمی از دست داده و به جد و جهد خود افزوده‌اند. از انگلیسیها نقادتر – خردی بین‌تر – دقیق‌تر و کریم‌الطبع و با گذشت‌تر شده‌اند.

مزاج حیوی آنها نیز به مزاج عصبی تبدیل گردیده است.

صفروی مزاج چنانچه در معرض آفتاب یا گرما فرار گیرد ترشح خارجی صفرایش زیاد و ایجاد خفقان، کلافگی و عطش و سرگیجه و بی‌تابی و ترس برایش می‌شود و از طرف دیگر چون نخود متوجه کبد می‌شود و ترشحات دیگر خود را از دست می‌دهد حافظه کم می‌شود و باعث فراموشی و حواس پرتی می‌گردد.

این اشخاص با خوردن غذاهایی مانند – خبار – ماست – دوغ – آلو – کاهو و اسفناج معالجه می‌شوند. دم کرده‌گل بنفسه با لیمو عمانی نیز مفید است.

مزاج انسان در پیری

چنانچه بعداً مفصل خواهیم گفت و قنی طفل به دنیا می‌آید

روی تغذیه ارثی مزاجی پیدا می کند که با قیافه و صفات و عادات او متناسب است اما کم کم در نتیجه تغذیه این مزاجها تغییر می کند.

در این تغییرات، قیافه تا اندازه‌ای که بعداً شرح می‌دهیم ثابت است اما صفات و عادات برمی‌گردد و متناسب با مزاج می‌شود. همینکه شخص پیش از مقدار ترشح سبب آدم‌کسر می‌شود و مزاج او به سردی برمی‌گردد ولی مزاج پیران سرد و خشک است زیرا در موقع پیری کلسترول زیاد در بدن رسب کرده و ترشح سبب آدم کم می‌شود و برای مبارزه و تغییر مزاج باید اولاً غذایی بخوردند که ترشح سبب آدم را زیاد کند مانند انواع شاهی - شبکله و زیره. ثانیاً غذایی بخوردند که ویتامینهای ب زیاد داشته باشد مانند سوب سبوس و چلتونک تا با کمک این ویتامینها ترشح سبب آدم را به کار وادارند.

ثالثاً باید غذایی بخوردند که مواد سفیده‌ای زیاد داشته باشد مانند ماش - باقلاء هندی - کنجد - لوبیا - عدس - زرده تخم مرغ - پسته و بادام - فندق - شیر - ماست - نارگیل و غیره.

رابعاً باید خوردن مواد قندی و غذاهایی که ویتامین ث دارند فراموش شود.

دموی مزاجها

علائمی را که برای غلبه خون از قول قدمای ذکر کردم با آنچه در همین کتاب در مورد کمی ویتامین ث و بیماری رقيق شدن خون یا به قول فرنگیها اسکوربوت خوانده‌اید مقایسه کنید خواهد دید یکی می‌باشد.

این اشخاص رنگ بدنشان گلگون است. سرشاران سنگین و منگ می باشد - حواسشان کند است و کمی کسل می باشند، جوشهای زیادی در بدنشان پیدا می شود.

هنگامی که در برابر امر غیرمنتظره‌ای واقع شوند و پیش-آمدی ناموافق برایشان ایجاد شود خون متوجه مغز می شود و کندی فهم پیدا می کند.

اگر حمله خون به مغز شد پدیدا شد ممکن است سکته نمایند، صبر زرد که خون را از سر بازمی گرداند در این مورد مفید است مشروط براینکه بیست سانتی گرم در روز میل نمایند. این اشخاص باید غذایی بخورند که سرشارا ز ویتامین ث داشد و به قول قدیمه‌ها سردیهای خشک برای اینها مفید است مانند سماق - آبغوره - لیمو - زرشک - تره وغیره.

سوداوی هواج

چنانکه گفتیم زیادی ترشح سبب آدم را قدما سودا نامیده‌اند. زیادی ترشح سبب آدم سبب لاغری - تیرگی - زیادی فکر - سوزش سرمهده و اشتها کاذب می شود.

این اشخاص به قول قدما طبیعی سرد و خشک دارند، زیاد خودخورد و اندازه بین هستند و بدین و کم حوصله و غمگین می باشند. خیلی عصبانی هستند و در برابر نا ملایمات تحملشان بسیار کم است به طوری که ممکن است انتهار نمایند، غالباً منزوی و گوشه‌گیر هستند.

قدما سودا را مانند گل ولای تیره و تارمی دانستند و خفگی رنگ را به تیرگی آن نسبت می دادند و معتقد بودند که این تیرگی حتی مغز را فرا می گیرد و سبب ناملایمات می شود و ایجاد هیجان

می‌کند و ضمناً ترشح سبب آدم وقتی متوجه مغز شود پردهای او را می‌پوشاند و جهان را در نظر صاحب مزاج تیره و تار می‌کند مانند روزی که تبدیل به شب شود، اینجاست که بیم و هراس پیدا می‌شود و شخص را از شدت ترس و هیجان می‌لرزاند و ممکن است ایجاد جنون نماید.

این اشخاص در برابر پیش آمدهای ناموافق تعادل خود را از دست می‌دهند و دچار ترس و وحشت و لکنت زبان می‌شوند و حتی ممکنست در غدد ماوراء سبب آدم نیز مؤثر واقع شده و تولید رعشه و لرزه نماید و نیز اثرسوزی در روی غدد فوق کلیه داشته سبب تپش قلب می‌شود. در این موقع است که آنچه می‌دانند از خاطر شان محو می‌شود و حتی ممکن است مهر پدر و فرزندی را بکلی فراموش کنند.

گاهگاهی دیده شده است این اشخاص حرف زدن و چیز نوشتن را هم فراموش می‌کنند. در موقع حرف زدن اصوات را عوضی می‌گویند و در موقع نوشتن املاء را غلط می‌نویسن.

برای این اشخاص خوردن مواد قندی مانند انجیر و کشمش بسیار مفید است و از این رو قدمان انجیر و کشمش را مقوی مغز و اعصاب و دافع سودا و غصب و تنفسخوبی می‌دانستند.

گل‌گاو زبان - سنبل الطیب - ولیمو عمانی نیز در این مورد مفید است.

بلغه‌ی مزاج

ترشح سبب آدم وقتی کم شود ترشح بلغم زیاد می‌شود و این ترشح که لعادتدار و غلیظ است مربوط به غدد بزاق و لولة

مری است. تا زمانی که ترشح سبب آدم زیاد است این ترشح محسوس نیست ولی همینکه کم شد، این ترشح که بلغم نام دارد و قدمای آنرا سرد و تر می‌دانستند زیاد می‌شود.

ویتامین ب مخصوصاً در ایجاد ترشح اثر مخصوص دارد و علت آن این است که گفتیم ترشح سبب آدم همواره به کمک این ویتامین عمل می‌کند.

پس وقتی ترشح سبب آدم کم شود ویتامین ب دیگر در بدن بلا مصرف است و از این رو خوردن ماست - اسفناج - جو - ارزن و کاهو برای کسانی که بلغمی مزاج هستند و ترشح سبب آدم در بدنشان زیاد نیست ایجاد حالتی می‌نماید که عوام آنرا رطوبت نامند و قدمای زیادی بلغم می‌خوانندند.

اثر بلغم در هغز

وقتی ترشح سبب آدم کم شود دماغ تنبل می‌شود، قوه حافظه و تفکر کند می‌گردد، شخص را کودن و ابله می‌نماید و هر قدر این ترشح کمتر باشد قوه دراکه و تیزهوشی تنبل می‌شود تا به حدی که شعور را زایل می‌کند و نیز ممکن است باعث سرگیجه - تشنج - صرع - سکته - فلچ و غیره گردد. این اشخاص باید ویتامین ب کم مصرف نمایند.

زیادی ویتامین ب سبب فراموشی و سستی بدن و سایر علامات مذکوره می‌شود و مخصوصاً کسانیکه ترشح سبب آدم در بدنشان کم باشد گاهی اتفاق می‌افتد که در اثر پیش آمد های ناموافق و زیاد شدن رطوبت رابطه مرکزی تکلم و مرکز حافظه قطع می‌گردد و ایجاد فراموشی می‌شود.

سودی و گرمی

حالا دیگر گمان می کنم مبنای سردی و گرمی را می دانید و هر وقت یک نفر گفت سردیم کرده است می دانید ویتامین ث به حد کافی ندارد و همچنین اگر یک عالم علوم جدید به شما گفت این غذا ضد اسکوربوت است می فهمید منظورش این است که خنک است و ویتامین ث دارد^۱.

قندها و چربیها و مواد قندی هم گرم هستند زیرا برای سوختن در بدن احتیاج به ویتامین ث دارند.

کنسرو ماہی و گوشت‌های مانده دارای ماده‌ای هستند که ضد ویتامین ث بوده و گرم می باشند - سبزیهای خشک هم ویتامین ث خود را از دست می دهند و گرم در اصطلاح مولد اسکوربوت می باشد.

فائزه غذا در غدد.

در کتاب اعجاز خواراکها در بحث غدد و توصیف هورمونهای متوجه از غدد گفتیم: «ما همانگونه‌ایم که هورمونهای ما می باشند».

اگر تنفس و عصبی هستیم گناه از غدد ماست که یکی از آنها خوب کار نمی کند - اگر زیاد چاقیم - اگر کم مو و پرمو هستیم - اگر موی ما شفاف یا تیره است - اگر نرم است - اگر زبر و مجعد است دلیلی جز زیادی و کمی ترشح غدد ندارد.

۱ - در کتاب فرهنگ خواراکها ثابت خواهیم کرد که سردی و گرمی هر چوط به دیاستازها بوده و به عوامل دیگر بستگی دارد.

حال می‌خواهیم در این مورد بحث پیشتری نماییم: اگر فراموش نکرده باشد در آن کتاب به وضع قیافه، کف دست، درازی و کوتاهی انگشتان، صافی وقوسی بودن انگشتان پا و خشکی و نمناکی دست هم اشاره کردیم و گفتیم این علائم به کمی یا زیادی ترشح کدام خدید را می‌داند. از طرف دیگر می‌دانید که سال‌هاست قیافه‌شناسان می‌کوشند از چگونگی پیشانی، چگونگی چانه، گلفت و نازکی لب و اینگونه شواهد خصوصیات اخلاقی انسان را تشخیص دهند.

شما با اینکه قیافه‌شناس نیستید تریاکی را از غیرتریاکی تشخیص می‌دهید. با یک نظر به چشم مبتلایان به جنون خمری و اشخاص عرق‌خوار آنها را می‌شناسید.

دیوانه را از طرز نگاه کردنش تشخیص می‌دهید. وقتی به دوست خود می‌رسید بدون آنکه حرف بزند و با زبان راز درون خود را برای شما پکوید با یک نگاه به شادی، افسردگی - پریشانی - دو دلی - شتابزدگی - حالت انتظار و تفکرو دهها اسرار دیگر او بی می‌برید.

این ترشحات غدد اوست که شما را به این اسرار مگو واقف می‌سازد. از طرف دیگر می‌دانید که انسان قوه خلافه ندارد و تمام ترکیبات بدن خود را از خوراکیها می‌گیرد.

یکی از این ترکیبات هورمونها هستند که در گیاهها کم و پیش وجود دارند و شما باید از آنها استفاده کنید.

صحت و کمال شما هم بستگی به این ترشحات دارد مثلاً اگر لوزالمعدة شما خوب ترشح نکند مرض قند می‌گیرید و اگر زیاد ترشح کند بدنتان کم می‌شود.

زیادی ترشح سبب آدم شخص را لاغر می‌کند و یا کمی

آن، اور اچاق می‌کند. کمی ترشح شخص را کودن و زیادی آن باهوش می‌سازد.

مزاجها و طبایع همچنانکه مفصل اشاره دادیم ارتباط مستقیم با این ترشحات دارد.

یک دوا در یک مزاج مؤثر است – در دیگری تأثیری ندارد – یک غذا در یک مزاج مفید و برای یک مزاج دیگر مضر است.

اخلاق و عادات هم با امزاجه و طبایع بستگی دارد و با تغییر آنها عوض می‌شود.

جنسیت نیز با ترشح غدد مربوط است و با تغییر آن ممکن است زنی مرد یا مردی زن شود.

حالا قطعاً فهمیدید که غدد و ترشحات آنها که به نام هورمون نامیده می‌شوند چگونه با ما بستگی دارند.

یعنی در غم و شادی – هیجان و آرامش – تپش قلب – قیافه و اندام – صفات و ملکات و غیرایز – صحت و مرض و هزاران مشخصات دیگر مؤثر می‌باشند. لذا با بیانی محکم بار دیگر می‌گوییم ما همانیم که هورمونهای ماهستند اگر سالم هستیم مسلمًا هورمونهای سالم داریم، اگر مريض هستیم یکی از هورمونهای ما کم یا زیاد است.

اگر تغییر حالت یا تغییر اخلاق دادیم مسلمًا تغییری در یکی از هورمونهای ما پیدا شده است.

اگر متھوریم گناهش متوجه یکی از هورمونهای بدن ماست. اگر ترسو هستیم به یکی از هورمونها ارتباط دارد.

اگر زشت و بد قیافه می‌باشیم عاملی جز هورمونها گناهکار نیست. از طرف دیگر هورمونها با غذایی که می‌خوردیم بستگی

دارند. در واقع این ترشحات نتیجه خوراکیهای است که خوردۀ ایم.

اینچاست که اسرار خوراکیها از لابلای علم خودشناسی و غدد شناسی پیدا می‌شود.

وقتی می‌توانیم خود را بشناسیم که غدد خود را بشناسیم. وقتی می‌توانیم خود را اصلاح کنیم که غدد خود را اصلاح کنیم.

وقتی در کارها موفق می‌شویم که غدد ما در انجام وظیفه موفق باشند، هنگامی می‌توانیم عمر زیاد نماییم که غدد سالم داشته باشیم، هنگامی از نعمت سلامتی برخورداریم که غدد سالم داشته باشیم. پس خودشناسی و غذاشناسی با هم مربوط می‌باشند. باستی آنها را با هم مطالعه کرد.

تا خود را نشناشیم دیگران را نخواهیم شناخت و خدا را نمی‌شناسیم. تماشیان بدنمان را نشناشیم سوخت آنرا که خوراکیها هستند نخواهیم شناخت و چون چگونگی غدد با غذاهایی که می‌خوریم بستگی دارد، لذا تا هورمونهای نباتی را نشناشیم در این کار موفق نمی‌شویم.

این است که این علم فصلی از غذاشناسی است و سابقاً نام این کتاب رامن غذا شناسی گذاشته بودم و بعد نام آنرا تغییر دادم.

مبارزه با پیری

مبارزه با پیری نیز یکی از فواید خودشناسی است زیرا وقتی ما در این مبارزه پیروز می‌شویم که غدد خود را خوب بشناسیم و اسرار آنها را بدانیم و از معیوب شدن آنها به کمک غذا جلوگیری

دورنمایی از آینده علم

چندی نخواهد گذشت که علم خودشناسی دوران کودکی خود را طی کرده و تکمیل می شود.

آنوقت با تعیین هورمونهای بدن کار تشخیص آسان می شود. در این موقع است که شما به یک آزمایشگاه خودشناسی مراجعه کنید و با تجزیه هورمونهای شما حرفهایی می زند که سابقاً رمالها و فالگیرها می گفتند.

مثلاً پس از تجزیه به شما می گویند صاحب این هورمون مرد است یا زن، متهور است یا ترسو، متین است یا جلف، عصبانی است یا خونسرد، پیر است یا جوان، سالم است یا ناخوش، مسروق است یا مغموم، لاابالی است یا مقید، غیرتمنث است یا بی تعصب، زن و بچه خود را دوست دارد یا ندارد، در پند جاه و جلال است یا نه، خوابش چطور است؟، خوراکش چیست؟ چه باید بخورد، عمرش طولانی است یا کوتاه؟ اگر کوتاه است چه باید بخورد، با هوش است یا خرفت، چه بخورد تا صاحب فراست شود، صاحب این هورمون استعدادش در چیست؟ در چه هنری می تواند نایفه شود.

اگر می خواهد در سیاست نایفه شود چه باید بخورد و اگر می خواهد خوش خط شود به چه غذایی رو آورد، اگر علاقه به هنرپیشگی دارد و استعداد آن را ندارد با چه غذایی معالجه می شود.

خلاصه با آزمایش هورمونهای بدن به اسرار ظاهر و باطن صاحب آن پی می برند و مکتونات قلبی او را روشن می سازند

وعشق اورا پیدا می نمایند و اورا به سوی آنچه می خواهد راهنمایی می کنند.

در صورتی جواب این آزمایش صحیح است که وقتی خونی را به آزمایشگاه می بروند پس از تجزیه بگویند:

این خون منتعلق به مرد است یا زن، چند سال عمر کرده است، قدمش چه اندازه است، وزنش چه مقدار است، رنگش چیست، با سواد است یا بی سواد، استعدادش در چیست، خطش خوب است یا بد، موقع نوشتن راست می نویسد یا کج، دیز می نویسد یا درشت، چگونه لباس می پوشد، متاهل است یا خیر؟ به چه نوع همسری علاقمند است، اخلاقش چگونه است؟ چه عادتی دارد؟ غیر تمدن است یا بی غیرت؟ باوقار است یا جلف؟ ترش روست یا بذله گو؟ چه غذایی را دوست دارد و چه می خورد؟ از چه غذایی بدهش می آید و چه باید بخورد، مرضش چیست، چه کسری دارد، چه بخورد تا مزاجش سالم باشد.

اینها و صدھا امارات و اشارات دیگر مطالعی است که از تجزیه هورمونها به دست می آید و در این موقع است که انسان خودش را می شناسد و می داند چرا بوجود آمده است؟ برای چه زندگی می کند و هدفش در این جهان چیست؟

گمان نکنید آنچه گفتم اغراق است. خیر من شاعر نیستم و خیال غلو کردن ندارم.

حقیقت را برای شما می نویسم، حقیقتی که مقداری از آنرا در سطور این کتاب و جلد بعد خواهید خواند و عملاً خواهید دید که زندگی شما به غذا بستگی دارد.

شما باید غذایی بخورید که مورد احتیاج ماشین بدن شما باشد و این اصل را پیدا نمی کنید مگر آنکه اول خودتان را

بشناسید و بدانید چمزیادی دارید و چه کسری.
بگوییم که کتابخانه ساختمان ماشین را نداند محالت بنوایند
عیب آنرا تشخیص دهد.

طبع و عدد

ما به سردی و گرمی عفیده نداریم، غذایی را گرم می‌گوییم که آتش حرارت آنرا بالا برده باشد مانند آب‌جوش، غذایی را هم سرد می‌گوییم که حرارت آن پایین آمده باشد مانند یخ، غذایی را تر می‌گوییم که آبکی باشد مثل آب و شربتها و هندوانه و خربزه و غذایی را خشک می‌گوئیم که بی‌آب باشد مثل پسته، بادام خشک وغیره.

حرارت را با گرماسنج اندازه می‌گیریم، رطوبت را هم با رطوبت‌سنج. ما یک میزان الحراره در دست می‌گیریم و آن را وارد ظرفی پراز کشمش می‌کنیم و می‌گوییم ای کسانی که می‌گویند کشمش گرم است بینید خروارها کشمش قادر نیست درجه میزانه‌الحراره را بالا ببرد، حرارت کشمش و غوره باهم فرقی ندارد. اگر کتابهای طب قدیم را باز کنید در شرح هرگیاه طبی با خوراکی قبل از هر چیز طبیعت آن را می‌خوانید ولی در کتب جدید حتی اشاره‌ای هم به طبیعت دارو نمی‌بینید و این سؤال پیش می‌آید:

آیا عقاید قدما که منکری به تجربیات چندین هزار ساله بوده بکلی دروغ است؟ آیا طبیعت که چند سال پیش در طب آنگونه اهمیت داشت و هنوز زبانزد مردم است بی‌اصل و اساس می‌باشد؟ جواب این سؤالات را ما در صفحات این کتاب دادیم و دیگر تکرار نمی‌کنیم. فقط می‌گوییم برای کشف حقیقت باید